

Pepe Escobar: Novinky z mlýnku na maso postaveného NATO

infokuryr.cz/n/2022/12/21/pepe-escobar-novinky-z-mlynku-na-maso-postaveneho-nato

kuryr

21. prosince 2022

Jinde ve svém soukromém panteonu je Pallas Athena, bohyně geopolitiky, show vesele pobavena.

Nikdo nikdy neztratil peníze vydělávat na bezmezných nesmyslech, které chrlí kolektivní jeleni ulovení v centru pozornosti alias mainstreamová západní média – včetně předávání cen Osobnost roku megalomanovi, s kokainem napumpovaným mizerným hercem, který ztělesňuje válečníka.

Nepřetržitá přehlídka odpadků západních vojenských analytiků nyní „odhaduje“, že prvními cíli chystaného společného rusko-běloruského útoku na černou díru 404 dříve známou jako Ukrajina budou Lvov, Luck, Rivne, Žitomir a proč ne, Kyjev. , vycházející přímo z druhé osy.

Ruský generální štáb pozorně sleduje, co se děje, a může se dokonce řídit radami takových „analytiků“.

A pak nastala skutečná panika, když ministerstvo obrany oznámilo, že strategické raketové síly naložily dva mezikontinentální balistické střely Yars do svých určených sil. To vyvolalo všeobecné pobouření zděšení ve smyslu „Rusko připravuje jadernou střelu schopnou zasáhnout hloubku USA“.

Některá fakta se však nikdy nemění. Číslo jedna je NATO jako snůška – extrémně narušené – představivosti kolektivního Západu. Když zatlačíme – a Straussové a neokonští válečníci v to doufají a modlí se za to – Rusko může snadno porazit celé NATO, protože „tam“ téměř nic není.

To by samozřejmě vyžadovalo masivní ruskou mobilizaci. Podle všeho může Rusko v některých oblastech vypadat jako slabé, protože aktivovalo v nejlepším případě 100 000 vojáků proti možnému 1 milionu ukrajinských vojáků. Zdá se, že Moskva nebyla zrovna svedena myšlenkou „vítězství“ – což by mohlo být poněkud zvrácené.

Ani nyní Moskva nezmobilizovala dostatek vojáků k okupaci Ukrajiny – což by teoreticky bylo nezbytně nutné k plné „denacifikaci“ kyjevského násilníka. Důraz je však kladen na „teoreticky“. Moskva má plné ruce práce s demonstrací zcela nové teorie – ačkoli některé vznešené duše prodávají, že by Putina měl nahradit Alexander Bortnikov z FSB.

“Z nepřítele nezbude nic”

Rusko může se svým arzenálem hypersonických střel během několika hodin vyřadit všechny mosty NATO, přístavy a letiště, stejně jako elektrárny, zásobníky ropy a plynu a ropná a plynárenská zařízení v Rotterdamu. Všechna zařízení na výrobu energie v celém NATOstanu by byla zničena. Evropa by byla odříznuta od přírodních zdrojů. Omámené a zmatené Impérium by nebylo schopno přesunout žádné jednotky do Evropy.

A přesto provokace pokračují v nezmenšené míře. Nedávný útok ukrajinských bezpilotních letounů Tu-141 na leteckou základnu Engels-2 obvinila Moskva z Kyjeva, který předvídatelně popřel jakoukoli odpovědnost. Na čem však skutečně záleželo, byla strategická zpráva Moskvy adresovaná USA/NATO, přičemž Putin koketoval s myšlenkou, že dříve či později by reakce mohla jít vážně o úroveň výš, pokud by zbraně USA/NATO dodané do Kyjeva byly použity k proniknutí hluboko do citlivých oblastí. území Ruské federace.

Současná ruská doktrína dokonce umožňuje Moskvě reagovat jadernými údery; koneckonců letecká základna Engels-2 je domovem jaderných bombardérů, které patří mezi nejdůležitější strategická aktiva.

Drony byly určitě vypuštěny infiltrovanými agenty na ruském suverénním území. Kdyby byly odpáleny ze zemí mimo Rusko a interpretovány jako jaderné střely, mohlo by to vyvolat odpálení stovek ruských jaderných střel proti NATO.

Sám Putin to dal před týdnem na summitu Eurasijské hospodářské rady v kyrgyzském Biškeku zlověstně jasně najevo:

„Ujišťuji vás, že když systém včasného varování přijme signál o raketovém útoku, jsou ve vzduchu stovky našich raket (...) Není možné je zastavit (...) Z těch nezůstane nic nepříteli, protože je nemožné zachytit sto raket. To je samozřejmě odstrašující prostředek – vážný odstrašující prostředek.“

Rozhodně ne pro hloupý straussovský neokonzervativní gang, který řídí „americkou zahraniční politiku“.

Není divu, že spolehlivé ruské zpravodajské zdroje určily, že rakety, které zasáhly Engels-2, byly odpáleny lokálně, přestože kyjevský režim chtěl věřit opaku.

A to z celé šarády dělá dadaistickou frašku – s omámenou a zmatenou Reichem stále připoutanou k šílenci v Kyjevě, který stále věří, že ukrajinské S-300, které zasáhly Polsko, pocházely z Ruska. Celý svět – a nejen Washington – drží jako rukojmí šílenec, který byl jmenován osobností roku a má – virtuální – moc vyprovokovat globální jadernou válku.

Červený Napoleon v domě

Mezitím Rusko zavedlo strategii hlubokých operací ve velkém měřítku. Na několika místech podél rozsáhlé frontové linie útočí na body, které s největší pravděpodobností vylákají chudé ukrajinské zálohy skrývající se ve druhé linii obrany. Když rezervy proniknou přes neúrodnou, bahnitou zemi a hrozné cesty, aby zachránily jednotky v první linii, celé prapory jsou zmasakrovány.

Rusové nikdy neproniknou hluboko do třetí linie, kde se může nacházet velitelské a velitelské centrum. Ve hře je opotřebovací válka v rámci strategie Deep Operations přímo z příručky legendárního „Rudého Napoleona“, polního maršála Michaila Tuhachevského.

Rusko šetří vojáky, personál a techniku. Celé to dělá zázraky v těžkém terénu, kde vozidla uvíznou na deštěm promáčené vozovce. Tato taktika, opakovaná den za dnem a měsíce, má za následek (nejméně) 400 000 ukrajinských obětí. Toto je ztělesnění amortizační války.

Historiky potěší, že celý scénář připomíná bitvu u Agincourtu – kde vlna za vlnou francouzských rytířů (v roli novodobých Ukrajinců a polských/NATO žoldáků) znovu a znovu útočila proti anglickým lukostřelcům a rytířům, kteří prostě stáli stále a ať přijdou a znovu a znovu narážejí na druhou linii.

Rozdíl je samozřejmě v tom, že Rusové nyní vedli opotřebovací válku den co den po dobu šesti měsíců, zatímco Agincourt byla jen bitva za jediný den. Až tento mlýnek na maso skončí, celá generace Ukrajinců a Poláků bude stát před jejich Tvůrcem.

Mýtus kolektivního Západu o ukrajinském „vítězství“ nad ruskou opotřebovací válkou ani nelze nazvat kosmickou iluzí. Je to mizerný, smrtelný vtip. Jediným východiskem by bylo sednout si k jednacímu stolu teď, než kladivo (příští ruská ofenzíva) dopadne na kovadlinu (stávající frontovou linii).

Jenže, jak světu neustále připomíná dusivý Stoltenberg, o NATO se nedá vyjednávat.

Což by mohlo být v některých ohledech požehnáním, protože NATO by se přes všechna svá propracovaná schémata válečného štvání mohlo nakonec roztržít na nespočet kousků a být na zemi naprosto poníženo.

Andrej Marťanov sledoval kolektivní ekonomický, morální, intelektuální – a hlavně vojenský – úpadek Západu jako žádný jiný, prosáklý lžemi, mizernou taktikou vztahů s veřejností a „ohromující neschopností napříč všemi“.

To vše, zatímco se Rusko „připravuje na další ‚porážku‘, jako je opětovné dobytí celého Donbasu a pak... kdo ví, co přijde dál. Rychlé vítězství pro Rusko by bylo ztrátou, protože NATO by stále existovalo. Ne, Rusko musí jednat tak, aby NATO vuclo do mlýnku.“

Někde ve svém soukromém panteonu se Pallas Athena, bohyně geopolitiky, vesele baví tím podívanou. Počkejte, ona je ve skutečnosti reinkarnovaná a jmenuje se Maria Zakharova.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: